

SLUJBA SFÂNTULUI IERARH MARTIR ANTIM IVIREANUL, MITROPOLITUL ȚĂRII ROMÂNEȘTI

EDITURA INSTITUTULUI BIBLIC ȘI DE MISIUNE ORTODOXĂ
BUCUREȘTI - 2016

SLUJBA
SFÂNTULUI IERARH MARTIR
ANTIM IVIREANUL,
MITROPOLITUL ŢĂRII ROMÂNEŞTI

(27 septembrie)

LA VECERNIA MICĂ

La **Doamne, strigat-am...** se pun Stihirile pe 4, glasul 1, podobie: *Ceea ce eşti bucuria...*

Veniţi, toţi credincioşii, să lăudăm pe Ierarhul Domnului, pe luminătorul cel dat nouă de Marele Arhiereu în vremurile cele mai de pe urmă, care bine săvârşind călătoria în acest veac trecător de acum, mijloceşte neîncetat pentru mântuirea sufletelor noastre (de două ori).

Cel ce din pruncie ai fost vas ales al Sfântului Duh, şi asemeni lui Iosif cel de demult ai fost dus în robie, unde şi mai mult darurile ţi-ai sporit, alesule iconom al tainelor dumnezeieşti, Sfinte Ierarhe Antim, pe Hristos Dumnezeu roagă-L să mântuiască pe cei ce te laudă.

Departe de casa părinţilor tăi, ascultător te-ai făcut de Dumnezeu şi te-ai nevoit, Fericite Părinte, cu dragostea lui Hristos biruind întristările şi ispitele lumii. Pentru aceasta şi Dumnezeu a revărsat har asupra

ta, comoară şi izvor de înţelepciune făcându-te. Dăruieşte-ne dintru aceasta şi nouă celor ce săvârşim sfântă pomenirea ta.

Slavă..., glasul al 2-lea:

Lăsând patria pământească, viaţa între cei străini ca pe o nevoinţă ai primit-o, preaînţelepte. Şi cu răbdare neîncetat lucrând prin scris şi prin tipar, întru bucuria Domnului tău ai intrat, căci ca o slugă bună şi credincioasă ai înmulţit talanţii cei daţi ţie de Stăpânul tuturor, pe Care roagă-L să mântuiască sufletele noastre.

Şi acum..., a Născătoarei de Dumnezeu, asemenea:

Toată nădejdea mea spre tine o pun, Maica lui Dumnezeu, păzeşte-mă sub acoperământul tău.

LA STIHOAVNĂ
Stihiri, glasul al 2-lea,
podobie: *Casa Efratului...*

Prin scris şi prin tipar ai luminat, Părinte, turma cuvântătoare, pe calea mântuirii ducând-o, ca un bun păstor.

Stih: Cinstită este înaintea Domnului moartea cuviosului Său (*Psalm* 115: 6).

Semn de la Dumnezeu primind, Sfinte Antime, ai zidit mănăstire în mijlocul cetăţii, ca dar tuturor Sfinţilor.

Stih: Minunat este Dumnezeu întru Sfinţii Săi (*Psalm* 67: 36).

Vas al Sfântului Duh, prin fapte de virtute fiind tu, Preasfinţite, primit-ai şi cununa sfârşitului mucenicesc.

Slavă..., asemenea:

Tuturor Sfinţilor lăcaş închinând, Sfinte, şi lor urmând prin fapte, acum cu dânşii lauzi în cer pe Cel întreit Sfânt.

Şi acum..., a Născătoarei de Dumnezeu, asemenea:

Oamenii pe pământ şi Îngerii în ceruri slăvesc, Fecioară-Maică, minunea întrupării din tine a lui Dumnezeu.

Troparul, glasul al 3-lea:

Sfinte Părinte Ierarhe Antim, cu vrednicie ai fost rânduit păstor şi învăţător turmei tale şi cu înţelepciune dumnezeiască ai revărsat râurile sfintelor tale cuvinte. Viaţa ai pus-o pentru păstoriţii tăi şi cununa muceniciei ai dobândit de la Hristos Dumnezeu, pe Care roagă-L, Sfinte Sfinţite Mucenice Antim, să dăruiască pace şi mare milă celor ce săvârşesc sfântă pomenirea ta.

Slavă..., Şi acum...,
al Născătoarei de Dumnezeu - al Învierii, acelaşi glas:

Pe tine, ceea ce ai mijlocit mântuirea neamului nostru, te lăudăm, Născătoare de Dumnezeu Fecioară, căci, cu trupul cel luat din tine, Fiul tău şi

Dumnezeul nostru, prin Cruce luând Pătimire, ne-a mântuit pe noi de stricăciune, ca un Iubitor de oameni.

Ectenia întreită scurtă şi Otpustul mic.

LA VECERNIA MARE

După obişnuitul psalm se cântă **Fericit bărbatul...**, starea întâi. La **Doamne, strigat-am...**, se pun Stihirile pe 8, glasul 1, podobie: *O, preaslăvită minune...*

Precum Iosif cel preafrumos oarecând a fost vândut de fraţii săi ismaelitenilor, aşa şi tu, cinstite Părinte, în tinereţe ai fost vândut ca rob şi scos din Iviria, ţara ta. Dar tu, cu smerenie şi răbdare printre străini vieţuind, în taină ai agonisit darurile Duhului Sfânt şi ai primit răscumpărarea, învrednicindu-te a sluji la Sfântul Mormânt al Domnului (de două ori).

Cu ascultare venind în Mănăstirea Cetăţuia de la Iaşi, nevoitor preaînvăţat te-ai arătat, Părinte înţelepte. Că darul limbilor tu l-ai lucrat, de rugăciune îngrijind şi înţelegeri mari agonisind. Drept aceea şi păstor obştii ai fost rânduit, între călugări strălucind cu virtuţile şi cu înţelepciunea (de două ori).

Văzând darul Duhului Sfânt cu care Domnul te-a împodobit, iubitorul de Dumnezeu Voievod Constantin Brâncoveanu s-a minunat, Părinte luminate, cu multă cinste primindu-te şi ocrotindu-te. Că tu, lăcaş Sfintei Treimi fiind prin rugăciune şi trudă neîncetată, ai adus folos poporului binecredincios, prin cărţile lucrate de tine luminând toate ţinuturile creştineşti.

Slujitor binecredincios ai fost al Marelui Arhiereu, îndreptător credinţei şi mângâietor poporului. Pentru aceasta, după vrednicie ai fost rânduit egumen al mănăstirii Snagovului, episcop al Râmnicului şi apoi mitropolit al Ţării Româneşti. Că, turma dreptcredincioşilor păstorindu-o cu toiagul smereniei şi al iubirii, pildă te-ai făcut tuturor şi ca o lumină pe toţi i-ai călăuzit spre Hristos, Sfinte Ierarhe Antim.

Propovăduitor prealuminat al dogmelor de Dumnezeu insuflate şi neînfricat apărător al Ortodoxiei te-ai arătat, Ierarhe înţelepte. Că, prin lumina cuvintelor tale, ai biruit întunericul eresurilor şi ai împodobit graiul românesc şi inimile credincioşilor. Că întru tine Duhul Sfânt grăia tainele împărăţiei lui Dumnezeu, pe care, ca pe nişte bunătăţi nepieritoare, tuturor le vesteşti.

Ocrotitor al celor străini, ajutător al celor necăjiţi şi dascăl al preoţilor ai fost, Sfinte Părinte Antim, adeverind cu viaţa ta învăţătura lui Hristos pe care ai propovăduit-o. Pentru aceasta, prin nevoinţele tale călugăreşti, prin rugăciunile cele cu milostenii împletite şi prin jertfa de sânge, veşmântul arhieriei tale l-ai înfrumuseţat, alergând neobosit la Stăpânul Hristos, pe Care roagă-L, împreună cu toţi Sfinţii, să ne dăruiască nouă pace şi mare milă.

Slavă..., glasul al 5-lea:

Cu un glas te lăudăm credincioşii, Părintele nostru Antim, cel ce ai primit de la Hristos jugul păstoririi oilor celor cuvântătoare şi cârmuirea Sfintei Sale Biserici din Ţara Românească. Şi, precum în viaţa cea pământească, mişcat ai fost de dragoste pentru popor şi mijlocitor ai fost pentru turma ta, aşa şi acum, în Biserica cea biruitoare din ceruri aflându-te şi de privirea feţei lui Hristos veselindu-te, roagă-te să se mântuiască sufletele noastre.

Şi acum...., a Născătoarei de Dumnezeu - a Învierii (Dogmatica), acelaşi glas:

În Marea Roşie, chipul Miresei celei neispitite de nuntă s-a închipuit oarecând. Acolo era Moise, despărţitor al apei, iar aici Gavriil, slujitor al minunii. Atunci adâncul l-a trecut pedestru neudat Israel, iar aici pe Hristos L-a născut fără sămânţă Fecioara. Marea, după trecerea lui Israel, a rămas neumblată, iar Cea fără prihană, după naşterea lui Emanuel, a rămas nestricată. Cel ce eşti şi mai înainte ai fost şi Te-ai arătat ca un om, Dumnezeule, miluieşte-ne pe noi.

VOHOD, Lumină lină...

Prochimenul zilei şi Paremiile

De la *Pilde*, citire:

(10: 7, 6; 3: 13-16; 8: 6, 34-35, 4, 12, 14, 17, 5-9; 22: 21, 19; 15: 4)

Pomenirea dreptului se face cu laude şi binecuvântarea Domnului este peste capul lui. Fericit este omul care a aflat înţelepciunea şi muritorul care a cunoscut priceperea; că mai bună este îndeletnicirea cu aceasta decât vistieriile de aur şi argint. Mai scumpă este decât pietrele cele de mult de preţ; nimic rău nu-i stă împotrivă. Cunoscută este tuturor celor ce se apropie de ea şi tot ce este de preţ nu este vrednic de ea. Că din gura ei iese dreptatea, legea şi mila pe limbă le poartă. Deci, ascultaţi-mă pe mine, o, fiilor, că lucruri de cinste vă voi spune; şi fericit este omul care va păzi căile mele. Că acestea sunt căi ale

vieţii şi, mergând pe ele, va afla bunăvoinţa pregătită lui de Domnul. Pentru aceasta, vă rog pe voi şi îndrept glasul meu către fiii oamenilor. Că, eu, înţelepciunea, sălăşluiesc în sfat, iar cunoaşterea şi cugetarea eu le-am chemat. Al meu este sfatul şi întărirea, a mea este priceperea şi a mea este tăria. Eu iubesc pe cei ce mă iubesc, iar cei ce mă caută vor afla har. Înţelegeţi dar, cei fără de răutate, chibzuinţa, şi voi, cei neînvăţaţi, puneţi la inimă. Ascultaţi-mă iarăşi, că lucruri de cinste vă voi spune şi voi deschide buzele mele pentru a vă învăţa cele drepte; că gura mea va grăi adevărul, iar buzele mincinoase sunt necurate înaintea mea. Cu dreptate sunt toate graiurile gurii mele, nimic nu este în ele strâmb, nici încâlcit. Toate sunt drepte pentru cei ce înţeleg şi netede pentru cei ce află cunoştinţa. Că vă învăţ pe voi cuvânt adevărat, ca nădejdea voastră să fie în Domnul şi să vă umpleţi de Duh.

De la *Pilde*, citire:

(10: 31-32; 11: 2, 6, 7, 19; 13: 9; 15: 2; 14: 33; 22: 11; *Înţelepciunea lui Solomon* 6: 13, 12, 14 - 16; 7: 30; 8: 2-4, 7, 8, 17, 18, 21; 9: 1-5, 10 - 11, 14)

Gura celui drept rosteşte înţelepciunea, iar buzele oamenilor drepţi picură haruri. Gura celor smeriţi cugetă înţelepciune, iar dreptatea îi izbăveşte de moarte. La moartea omului drept nu piere nădejdea, că fiul cel drept se naşte spre viaţă. Din bunătăţile lui va culege roada dreptăţii. Lumină va fi drepţilor de-a pururea şi de la Domnul vor primi har şi slavă. Limba înţelepţilor ştie cele bune şi în inima lor se va odihni înţelepciunea. Domnul iubeşte inimile cuvioase şi sunt primiţi de El toţi cei fără de prihană în cale. Înţelepciunea Domnului va lumina faţa celui ce înţelege, că ea se face cunoscută întâi celor ce o doresc şi este lesne privită de cei ce o iubesc. Cel ce aleargă la ea dis-de-dimineaţă nu se va osteni, şi cel ce priveghează pentru ea, degrab fără de grijă va fi. Că ea însăşi umblă în căutarea celor vrednici de ea şi în căile lor li se arată cu bunăvoinţă. Pe înţelepciune niciodată nu o va birui răutatea. Pentru acestea am ajuns doritor al frumuseţii ei şi am iubit-o şi am căutat-o din tinereţea mea şi m-am străduit să mi-o aduc mireasă. Şi Stăpânul tuturor a iubit-o, că este cunoscătoare a ştiinţei lui Dumnezeu şi alege lucrările Lui. Ostenelile ei sunt virtuţile. Ea învaţă cumpătarea şi chibzuinţa, dreptatea şi vitejia, decât care nimic nu

este mai folositor oamenilor în viaţă. Dacă doreşte cineva multă pricepere, ea ştie cele de demult şi prevede cele viitoare. Ştie întorsăturile cuvintelor şi dezlegările tainelor. Cunoaşte mai înainte semne şi întâmplări neobişnuite, precum şi vremurile şi prilejurile potrivite. Şi tuturor este sfetnic bun. Că nemurire este întru ea şi un nume bun prin părtăşia la cuvintele ei. Pentru aceasta m-am îndreptat către Domnul şi m-am rugat Lui şi am zis din toată inima mea: Dumnezeule al Părinţilor şi Doamne al milei, Cel ce ai făcut toate numai prin cuvântul Tău, şi, cu înţelepciunea Ta, l-ai alcătuit pe om, ca să stăpânească făpturile cele zidite de Tine şi să conducă lumea întru cuvioşie şi dreptate, dă-mi înţelepciunea care şade pe tronurile Tale şi nu mă lepăda dintre robii Tăi, că eu sunt robul Tău şi fiul roabei Tale. Trimite-mi înţelepciune din sfântul Tău locaş şi de pe tronul slavei Tale, ca, fiind de faţă lângă mine, să mă înveţe ce este bineplăcut Ţie, şi să mă călăuzească întru cunoştinţă, şi să mă păzească întru slava ei. Că toate gândurile muritorilor sunt şovăielnice şi cugetele lor sunt pline de primejdia căderii.

De la *Înţelepciunea lui Solomon*, citire:

(*Pilde* 29: 2; *Înţelepciunea lui Solomon* 4: 1, 14; 6: 11, 18, 21, 22; 7: 15, 16, 21, 22, 26, 27, 29; 10: 9, 10, 12; 7: 30; 1: 8; 2: 1, 10-11, 12, 13-16, 17, 19-22; 16: 13; *Sirah* 2: 11; *Înţelepciunea lui Solomon* 16: 8; *Sirah* 2: 11; *Pilde* 3: 34)

Lăudat fiind dreptul, se vor veseli popoarele; că pomenirea lui este fără de moarte, de vreme ce este cunoscut şi de Dumnezeu, şi de oameni; şi plăcut este Domnului sufletul lui. Iubiţi dar, oamenilor, înţelepciunea, poftiţi-o şi veţi ajunge învăţaţi. Că începutul ei este dragostea şi paza legilor. Cinstiţi înţelepciunea, ca să împărăţiţi în veci. Spune-voi vouă şi nu voi ascunde de voi tainele lui Dumnezeu. Că Acesta este Povăţuitorul înţelepciunii şi Îndreptătorul înţelepţilor. Şi în mâna Lui este toată priceperea şi ştiinţa lucrărilor. Înţelepciunea, chivernisitoarea tuturor, ea m-a învăţat, că întru ea este duh înţelegător şi sfânt, strălucirea luminii celei de-a pururea şi chipul bunătăţii lui Dumnezeu. Ea rânduieşte prieteni ai lui Dumnezeu şi proroci. Mai frumoasă este decât soarele şi decât toată orânduiala stelelor. Luminii asemănându-se, se află mai întâi. Ea a izbăvit de dureri pe cei ce slujesc ei şi i-a îndreptat pe cărări drepte; le-a dat

cunoaştere sfântă şi i-a păzit de vrăjmaşii ce întind curse; le-a răsplătit şi pentru lupta cea tare, ca să înţeleagă toţi că buna cucernicie este mai puternică decât orice. Şi răutatea nu va birui niciodată înţelepciunea, nici judecata nu va lăsa fără certare pe cei răi. Că au zis întru sine, gândind cu nedreptate: „Să-l asuprim pe cel drept, să nu ne fie milă de sfinţenia lui şi să nu ne ruşinăm de căruntele bătrâneţilor cele de mulţi ani. Că ne va fi tăria noastră lege. Şi să vânăm cu vicleşug pe cel drept; că nu este de niciun folos pentru noi şi stă împotriva faptelor noastre şi ne învinovăţeşte de păcate împotriva învăţăturii noastre. Şi ne spune că are cunoaşterea lui Dumnezeu şi se numeşte pe sine slujitor al lui Dumnezeu. Şi ne-a fost nouă spre vădirea cugetelor noastre. Greu ne este nouă şi numai să-l vedem, că viaţa lui nu este asemenea altora şi sunt deosebite cărările lui. De batjocură am fost socotiţi înaintea lui şi se depărtează de căile noastre ca de nişte necurăţii, şi fericeşte cele mai de pe urmă ale dreptilor. Să vedem, aşadar, de sunt cuvintele lui adevărate şi să ispitim cele ce i se vor întâmpla. Cu ocară şi cu chinuri să-l cercetăm, ca să cunoaştem blândeţea lui şi să încercăm răbdarea lui. Să-l osândim la moarte de ocară, şi să dovedim mincinoase cuvintele lui". Acestea au gândit şi au rătăcit; că i-a orbit răutatea. Şi nu au cunoscut tainele lui Dumnezeu; nici n-au socotit că Tu eşti singurul Dumnezeu, Care ai stăpânire peste viaţă şi peste moarte şi mântuieşti în vreme de necaz şi izbăveşti de orice rău, Tu, Cel îndurat şi milostiv, Care dai cuvioşilor Tăi har şi, cu braţul Tău, stai mândrilor împotrivă.

LA LITIE

Stihirile, glasul al 2-lea:

Pe calea poruncilor lui Hristos călătorind, ai arătat tuturor că şi acum, în vremurile de pe urmă, putem fi părtaşi ai harului lui Dumnezeu. Deci, roagă-te Domnului, Sfinte Ierarhe Antim, ca şi noi să fim moştenitori ai veşnicelor bunătăţi cele pregătite mai înainte de întemeierea lumii de Părintele ceresc.

Vistierie preabogată a darurilor dumnezeieşti te-ai făcut, împărţindu-ni-le cu îndestulare nouă, credincioşilor celor ce te cinstim. Că, precum pământul din rai era adăpat de patru râuri, aşa şi tu, Părinte înţelepte, în patru limbi ai luminat Biserica lui Dumnezeu. Drept

aceea şi noi îţi mulţumim azi, Sfinte Ierarhe Antim, şi cerem ţie: Roagă-te lui Hristos Dumnezeu viaţa cea veşnică să dobândim.

Slavă..., glasul 6-lea:

Viaţă pământească fără odihnă ai dus, ştiind că vei da răspuns pentru toate sufletele cele încredinţate ţie; şi plin de dragoste fiind, neîncetat ai mijlocit pentru mântuirea celor ce au alergat la tine; ca un adevărat păstor, ai lucrat neobosit la întărirea credinţei şi la luminarea poporului prin virtuţi şi învăţături. Iar noi, credincioşii, bucurându-ne de roadele tale, mulţumire îţi aducem, slăvind pe Dumnezeu Cel ce te-a umplut de har. Pentru aceasta, roagă-te şi acum, Sfinte Ierarhe Antim, să ne dăruiască Hristos Domnul pace şi mare milă.

Şi acum..., acelaşi glas:

Născătoare de Dumnezeu, tu eşti viţa cea adevărată care ai odrăslit Rodul vieţii; ţie ne rugăm: Roagă-te, Stăpână, cu toţi Sfinţii, să se miluiască sufletele noastre.

LA STIHOAVNĂ

Stihirile, glasul al 2-lea,
podobie: *Când de pe lemn...*

Cel ce în viaţă, pe pământ, plin de milostivă iubire erai faţă de săraci şi te osteneai mereu să dai celor năpăstuiţi mângâiere şi sprijin bun, şi nouă, Părinte, grabnic dăruieşte-ne acum al tău ajutor, ca să fim izbăviţi de primejdii, iar, prin mijlocirea ta, Sfinte, să ne faci părtaşi vieţii veşnice.

Stih: Preoţii Tăi, Doamne, se vor îmbrăca întru dreptate, şi Cuvioşii Tăi se vor bucura (*Psalm* 131: 9).

Pildă păstoriţilor ai fost întru adevăr şi dreptate, Sfinte Părinte Antim, cel plăcut lui Dumnezeu, că pe cei răi îi mustrai pentru fărădelegea lor şi, cu sârguinţă, îndreptai greşelile şi orice rău obicei. Şi acum, deci, condu-ne pe calea cea îngustă a nevoinţei, la limanul veşnicei împărăţii.

Stih: Cinstită este înaintea Domnului moartea Cuviosului Său (*Psalm* 115: 6).

Dragoste nestinsă ai avut întru toate zilele tale, Sfinte Ierarhe Antim, de Sfânta Biserică a lui Hristos Dumnezeu, pentru care şi sufletul ţi-ai pus, înţelepte, şi ai propovăduit învăţăturile ei prin Didahii şi cărţi tipărite; drept aceea, vas fără pată lui Hristos-Cuvântul te-ai făcut în veci.

Slavă..., glasul al 8-lea:

Vrednic următor al Sfinţilor Apostoli ai fost, trimisule de Dumnezeu pe pământul românesc, Părintele nostru Antim, sârguindu-te la propovăduirea cuvântului lui Dumnezeu; şi,

asemenea Cuvioşilor Părinţi făcându-te, ai trăit în înfrânare pustnicească, povăţuindu-i pe toţi la viaţa cea cumpătată. Şi părtaş al Sfinţilor Mucenici te-ai arătat, cu mucenicie pentru dreapta credinţă sfârşindu-ţi vieţuirea cea pământească. Pentru aceasta, fiind încununat de Cel ce a primit osteneala ta, roagă-te să se mântuiască sufletele noastre.

Şi acum..., a Născătoarei de Dumnezeu – a Învierii, acelaşi glas:

Fecioară nenuntită, care pe Dumnezeu negrăit l-ai zămislit cu trup, Maica Dumnezeului Celui preaînalt, rugăciunile robilor tăi primeşte-le, ceea ce eşti cu totul fără de prihană, care tuturor dăruieşti curăţire de păcate, primind acum rugăciunile noastre, roagă-te să ne mântuim noi toţi.

Troparul, glasul al 3-lea:

Sfinte Părinte Ierarhe Antim, cu vrednicie ai fost rânduit păstor şi învăţător turmei tale şi cu înţelepciune dumnezeiască ai revărsat râurile sfintelor tale cuvinte. Viaţa ai pus-o pentru păstoriţii tăi şi cununa muceniciei ai dobândit de la Hristos Dumnezeu, pe Care roagă-L, Sfinte Sfinţite Mucenice Antim, să dăruiască pace şi mare milă celor ce săvârşesc sfântă pomenirea ta.

La binecuvântarea pâinilor se cântă troparul Sfântului (de două ori) şi Născătoare de Dumnezeu, Fecioară... (o dată). Iar de nu se face Litie, se cântă troparul Sfântului, Slavă..., Şi acum..., al Născătoarei de Dumnezeu – al Învierii (caută-le în urmă, la Vecernia mică).

LA UTRENIE

La Dumnezeu este Domnul..., se cântă Troparul Sfântului de două ori. Slavă..., Şi acum..., al Născătoarei de Dumnezeu – al Învierii, acelaşi glas (caută la Vecernia mică).

Întâiul rând de sedelne, glasul 1, podobie: *Mormântul Tău, Mântuitorule...*

Urmând Arhiereului Hristos, înţelepte, păstor ai fost ales Sfintei Sale Biserici din Ţara Românească, unde turma ta păstorind-o, pildă te-ai făcut, prin milostivă iubire, şi ai luminat, prin ale tale cuvinte, pe toţi cei dreptcredincioşi (de două ori).

Slavă..., Şi acum..., a Născătoarei de Dumnezeu, asemenea:

Stăpâna tuturor, turn şi zid de scăpare eşti nouă în necaz, pentru care la tine venim, strigând de-a pururea: Izbăveşte pe robii tăi de nevoi şi boli, de nedreptăţi şi primejdii, că toate le poţi, cu îndrăznirea de Maică spre Fiul şi Domnul tău.

Al doilea rând de sedelne, glasul al 3-lea, podobie: *Pentru mărturisirea...*

Cel ce, din pruncie, vas de cinste al Preasfântului Duh ai fost, Sfinte, şi asemenea lui Iosif

cel de demult înstrăinat ai fost silnic de ţara ta, iar de Hristos ai fost pus păstor turmei Sale, roagă-te Lui, Mucenice Antim, ca să primim iertare de greşeli şi viaţă veşnică (de două ori).

Slavă..., Şi acum...,
a Născătoarei de Dumnezeu, asemenea:

Maica lui Hristos, nădejdea noastră, acoperământ fii totdeauna celor ce sunt de necazuri împovăraţi, că îndrăznire spre Domnul ai pururea, ca una ce L-ai născut pe pământ cu trup; pe Acesta roagă-L să ne ierte păcatele, ca vrednic să fim noi Împărăţiei Lui.

Polieleul, apoi Mărimurile:

Stih 1: Auziţi aceasta toate neamurile. Ascultaţi toţi cei ce locuiţi în lume (*Psalm* 48: 1).

Mărimu-te pe tine, Sfinte Ierarhe Antim, şi cinstim sfântă pomenirea ta, că tu te rogi lui Hristos Dumnezeu pentru sufletele noastre.

Stih 2: Gura mea va grăi înţelepciune şi cugetul inimii mele pricepere (*Psalm* 48: 3).

Veniţi, toţi pământenii, să lăudăm pe Ierarhul cel preaînţelept al Bisericii, pe slăvitul Antim, (zicând): pe povăţuitorul călugărilor şi al credincioşilor.

Stih 3: Doamne, iubit-am bunăcuviinţa casei Tale şi locul sălăşluirii slavei Tale (*Psalm* 25: 8).

Stih 4: Gura dreptului grăieşte înţelepciune şi limba lui rosteşte dreptate (*Psalm* 36: 30).

Stih 5: Întru pomenire veşnică va fi dreptul, de vorbire de rău nu se va teme (*Psalm* 111: 6).

Stih 6: Fericiţi sunt cei ce locuiesc în casa Ta; în vecii vecilor Te vor lăuda (*Psalm* 83: 5).

Slavă..., glasul 1:

Slavă Ţie, Treime Sfântă: Părinte, Cuvinte şi Duhule Sfinte; (zicând:) Slavă Ţie, Dumnezeule!

Şi acum..., acelaşi glas:

Bucură-te, ceea ce eşti plină de har, Marie! Domnul este cu tine, (zicând:) şi, prin tine, cu noi.

Aliluia, Aliluia, Aliluia, slavă Ţie, Dumnezeule (de trei ori)!

Al treilea rând de sedelne, glasul al 4-lea, podobie: *Degrab ne întâmpină...*

La staulul cel de sus ai îndrumat turma ta, în chip înţelept trăind şi Adevărul vestind, Ierarhe Sfinte Antim; deci acum, cu toţi Sfinţii şi cu Îngerii, lauzi Treimea cea Preasfântă şi O rogi cu deadinsul să cerceteze cu milă poporul tău cel smerit (de două ori).

Slavă..., Şi acum...,
a Născătoarei de Dumnezeu, asemenea:

Fecioară, născând ca Om pe Dumnezeu întrupat, pe Cel ce este Izvor de viaţă nedeşertat, te rog, potoleşte-mi tu arşiţa sufletească şi usucă izvorul patimilor cumplite, dăruind în

schimb mie, cu a ta bunătate, harul dumnezeiesc.

Antifonul întâi al glasului al 4-lea.

Prochimen, glasul al 4-lea:

Cinstită este înaintea Domnului moartea Cuviosului Său (*Psalm* 115: 6).

Stih: **Ce voi răsplăti Domnului pentru toate câte mi-a dat mie? (*Psalm* 115: 3).**

Toată suflarea...

Evanghelia după Ioan (10: 9-16; Evanghelia Ierarhului din Duminica a doua din Postul Mare).

Psalmul 50

Slavă..., glasul al 2-lea:

Pentru rugăciunile Ierarhului Tău Antim, Milostive, curăţeşte mulţimea greşelilor noastre.

Şi acum...

Pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, Milostive, curăţeşte mulţimea greşelilor noastre.

Stih: **Miluieşte-ne Dumnezeule după mare mila Ta...**

Stihira, glasul al 6-lea:

Preaînţelepte Ierarhe Antim, cel ce lupta cea bună te-ai luptat, credinţa ai păzit şi luminător lumii te-ai făcut prin învăţăturile dreptei credinţe, aflându-te acum întru desfătarea Luminii celei veşnice, cu îndrăznirea pe care ai dobândit-o către Mântuitorul Hristos, roagă-L să dăruiască poporului tău izbăvire de păcate, pace şi mare milă.

CANOANELE

Se pun: Canonul Născătoarei de Dumnezeu (al Paraclisului sau din Bogorodicină), pe 6, şi Canonul Sfântului, pe 8.

Canonul Ierarhului

Cântarea 1

Irmos: *Deschide-voi gura mea...*

Părăsind casa părintească, întru osteneli te-ai nevoit, Părinte, răbdând întristări nenumărate printre străini. Pentru aceasta, Domnul, văzând răbdarea ta, te-a umplut de mari daruri şi te-a făcut iconom al Casei Sale.

Înălţându-ţi sufletul neîncetat către Domnul Hristos prin rugăciuni stăruitoare, te-ai făcut făclie a înţelepciunii celei de sus, cu care ai luminat neamuri întregi.

Slavă...

Curăţindu-ţi cu rugăciunea inima de negura patimilor, ai făcut-o primitoare a curatei lumini dumnezeieşti, către care ne îndrumi şi pe noi cu învăţăturile tale, Ierarhe înţelepte.

Şi acum...., a Născătoarei de Dumnezeu:

Preacurată Fecioară, ceea ce eşti izvorul milei, şi ai născut pe Cel Milostiv, roagă-L să reverse mila Sa peste toţi cei ce te cinstesc pe tine, Născătoare de Dumnezeu.

Catavasii: **Deschide-voi gura mea...**

Cântarea a 3-a

Irmos: *Pe ai tăi cântăreți...*

Harul cel dumnezeiesc te-a împodobit cu darurile frumuseții cereşti, Părinte, iar tu nouă ni le-ai împărtăşit. Pentru aceasta şi Dumnezeu a strălucit cu mai multă lumină în inima ta, făcându-te pildă şi chip al milostivirii Sale.

Chemându-te Arhiereul cel Veşnic, vrednic arhiereu te-ai arătat, Sfinte Antim, că ai fost ocrotitor al celor necăjiți, orfanilor şi văduvelor ajutător, tuturor cu dragoste slujind şi pe toți povățuindu-i.

Slavă...

Cu multă înțelepciune duhovnicească ne înveți, Preasfințite, a ne închina Treimii celei dumnezeieşti: Tatălui şi Fiului şi Duhului Sfânt, Unimea cea nedespărțită şi atoatefăcătoare.

Şi acum...., a Născătoarei de Dumnezeu:

Mai presus decât oamenii şi îngerii cei luminați eşti, cu adevărat, Născătoare de Dumnezeu, că ai purtat în pântecele tău pe Cel ce ține lumea în mâinile Sale iubitoare. Acestuia roagă-te şi pentru noi, ca să fim izbăviți din toate nevoile.

Sedealna, glasul al 8-lea:

Podobie: *Pe Înțelepciunea şi Cuvântul...*

Crucea Domnului ridicând, înțelepte, şi Lui urmând până în sfârşit, Părinte al celor necăjiți te-ai arătat, îndreptător al Ortodoxiei şi povățuitor al credincioşilor. Că şi străinătatea o ai răbdat, iar rugăciunea şi milostenia niciodată nu le-ai părăsit, Preafericite. Pentru aceasta, Duhul Sfânt te-a umplut cu darurile Sale, pe care ni le-ai revărsat şi nouă; pentru aceasta cu mulțumire grăim către tine: roagă-te lui Hristos Dumnezeu să dăruiască pace şi mântuire celor ce săvârşesc sfântă pomenirea ta (de două ori).

Slavă..., Şi acum...,

a Născătoarei de Dumnezeu, asemenea:

Pe ceea ce este uşă cerească şi chivot, munte cu totul sfânt, nor strălucitor, să o lăudăm; pe scara cea cerească, raiul cel cuvântător, mântuirea Evei şi odorul cel mare a toată lumea; că printr-însa s-a săvârşit mântuirea lumii şi iertarea greşelilor celor de demult. Pentru aceasta, grăim către aceasta: Roagă pe Fiul tău şi Dumnezeu să dăruiască iertare de greşeli, celor ce se închină cu bună cinstire preasfintei naşterii tale.

Cântarea a 4-a

Irmos: *Cel ce şade în slavă...*

Locuind întru tine, Cel ce pe toate le vede şi le ocârmuieşte te-a făcut luminător al poporului Său, înțelepciunea Lui

strălucind prin viaţa şi cuvintele tale, fericite Părinte.

Dojenind pe cei nedrepţi, mângâind pe cei întristaţi, miluind pe cei săraci, întărind pe cei slabi, tuturor te-ai făcut toate, Ierarhe prealăudate. Pentru aceasta şi credincioşii au văzut în tine darul lui Dumnezeu şi te cinstesc cu credinţă.

Slavă...

Curăţindu-ţi inima de orice întinăciune, mintea luminându-ţi-o prin rugăciune, pe Dumnezeu L-ai văzut şi cu El te-ai unit; iar nouă ne reverşi râurile cunoaşterii sfinte a Treimii Celei mai presus de fire.

Şi acum...., a Născătoarei de Dumnezeu:

Înălţat-ai cu adevărat firea omenească cea căzută prin neascultare şi lumea întreagă o ai luminat cu naşterea ta cea minunată. Că din tine răsărind Soarele dreptăţii, Hristos Dumnezeul nostru, întunericul şi umbra morţii s-au risipit.

Cântarea a 5-a

Irmos: *Spăimântatu-s-au toate...*

Făcându-te următor ales al Stăpânului, lepădat-ai grijile cele pământeşti, fericite Părinte, şi Împărăţia Cerurilor ai dobândit cu nevoinţele tale. Iar acum te rogi pentru cei ce cu evlavie te măresc pe tine.

Înaintea tronului lui Dumnezeu acum stând, mărite Antim, nu înceta a te ruga pentru noi ca să fim izbăviţi de gândurile cele viclene şi de răutăţile vrăjmaşului.

Slavă...

Cu vrednicie ai slujit lui Dumnezeu, Ierarhe, şi jertfă curată ai adus Treimii celei Una în trei Ipostasuri, Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh, iar acum, cu îngerii liturghiseşti în ceruri rugându-te şi pentru noi.

Şi acum..., a Născătoarei de Dumnezeu:

Nădejdea tuturor fiind, ceea ce eşti grabnică ajutătoare, milostiveşte-te spre noi, Preacurată Fecioară, cei ce te chemăm cu stăruinţă şi Născătoare de Dumnezeu te mărturisim.

Cântarea a 6-a

Irmos: *Înţelepţii lui Dumnezeu...*

Cu ochiul minţii mai înainte văzând cele ce aveau să fie, ai umplut de dogmele dreptei credinţe lumea, vestind tuturor credinţa cea mântuitoare, şi eresurile necredincioşilor le-ai biruit, punând înainte, ca mărturie neclintită, cinstitele tale fapte.

Uns fiind cu harul arhieriei, preoţi ai sfinţit şi turma lui Hristos o ai apărat de vătămarea potrivnicilor, fericite Părinte, şi orice rătăcire de la

dreapta credinţă ai făcut-o neputincioasă cu lumina cuvintelor tale.

Slavă....

Lăudăm Treimea cea nedespărţită după fiinţă, Cea în trei Persoane numită: pe Tatăl, pe Fiul Cel Unul Născut şi pe Sfântul Duh, o Împărăţie şi o Dumnezeire.

Şi acum...., a Născătoarei de Dumnezeu:

Rai însufleţit eşti Născătoare de Dumnezeu, că întreg S-a sălăşluit întru tine Hristos, venind în chip smerit să mântuiască neamul omenesc.

CONDACUL

glasul al 3-lea, podobie: *Fecioara astăzi...*

Sfinţitor te-ai arătat în ţara noastră, Părinte, plinind Evanghelia şi pe popor luminându-l; sufletul, ca un păstor bun, pentru turma ta l-ai pus; sfânt lăcaş ai închinat tuturor Sfinţilor; drept aceea, Hristos Domnul ţi-a pus cunună de daruri veşnice.

ICOS

Pe Ierarhul Domnului, cel ales de Dumnezeu, pe Antim cel preasfinţit care a mângâiat şi a întărit inimile credincioşilor cu înţelepciunea dreptei credinţe, acum să-l lăudăm. Că s-a arătat grabnic ajutător al celor necăjiţi şi îndreptător al celor rătăciţi în neştiinţă şi în păcate, aducându-se lui Dumnezeu jertfă curată şi bineprimită. Pentru aceasta şi Biserica îl cinsteşte ca pe un bun păstor şi cald mijlocitor, care a primit de la Hristos Domnul cunună de daruri veşnice.

SINAXAR

În această lună, septembrie, în ziua a 27-a, pomenirea Sfântului Ierarh Martir Antim Ivireanul, Mitropolitul Ţării Româneşti.

Sfântul Antim s-a născut în Iviria (Georgia sau Gruzia de astăzi) pe la anii 1640 - 1650, din părinţi dreptcredincioşi, Ioan şi Maria, primind numele de botez Andrei. Crescut şi educat în duhul ortodoxiei, tânărul Andrei a primit de la Dumnezeu har şi înţelepciune, deprinzând încă de tânăr meşteşugul artelor frumoase (caligrafie, pictură, sculptură şi broderie). Precum Iosif cel din vechime, aşa şi tânărul Andrei a fost răpit din familia sa şi vândut de compatrioţi de-ai săi negustorilor de sclavi care l-au scos din ţara natală şi l-au dus în Imperiul Otoman. Ani buni a vieţuit Andrei ca rob la turci în ţinuturile Siriei şi Palestinei, unde a îndurat amărăciunile şi umilinţele vieţii printre cei străini de neamul lui şi de credinţa creştină, desăvârşindu-şi totodată, întru răbdare, rugăciunea tainică, priceperea artistică şi cunoaşterea limbilor turcă, arabă şi greacă. După un timp, pe la 1685, a fost răscumpărat cu bani de patriarhul Dositei Notara al Ierusalimului, care i-a apreciat credinţa şi iscusinţa, şi care l-a tuns în monahism,

la Sfântul Mormânt al Domnului, dându-i numele Antim, iar la scurt timp l-a hirotonit diacon şi preot. Văzându-l priceput în meşteşugul artelor, în primăvara anului 1686 patriarhul Dositei l-a adus pe ieromonahul Antim la Mănăstirea Cetăţuia de lângă Iaşi, pe atunci metoc al Sfântului Mormânt, cu scopul de a lucra la tipografia grecească nou înfiinţată, condusă de episcopul Mitrofan al Huşilor. Deşi năvălirea polonezilor din septembrie 1686 în Iaşi l-a făcut pe ierarhul tipograf Mitrofan să se refugieze în Ţara Românească, ieromonahul Antim Ivireanul a rămas sub îndrumarea stareţului Macarie ieromonahul, învăţând limbile română şi slavonă şi aprofundând scrierile teologice şi filosofice greceşti, iar la scurt timp a fost rânduit egumen al mănăstirii. Pe la începutul anului 1690, la sfatul patriarhului Ierusalimului Dositei Notara, ieromonahul Antim Ivireanul a venit în Ţara Românească spre a lucra împreună cu episcopul Mitrofan, conducătorul tipografiei domneşti de la Mitropolia Ungrovlahiei. În anul următor, ierarhul Mitrofan a fost ales episcop de Buzău şi a plecat în eparhia sa, lăsând în grijă ieromonahului Antim tipografia Mitropoliei. În vara anului 1694, ieromonahul Antim a intrat sub ascultarea mitropolitului Teodosie al Ţării Româneşti şi a fost numit egumen al Mănăstirii Snagov de lângă Bucureşti, unde, înţelegând rolul şi valoarea educaţiei prin carte a oamenilor, a întemeiat o renumită şcoală tipografică, ostenindu-se la tipărirea a 15 cărţi, dintre care amintim: *Antologhionul*, *Evangheliarul*, *Floarea darurilor*, *Carte sau lumină*, *Octoihul*, *Capete de poruncă*, *Învăţătură bisericească*, *Mărturisirea ortodoxă*, primul *Liturghier greco-arab*, *Ceaslovul greco-slavo-român*. La 16 martie 1705 a fost ales, iar a doua zi a fost hirotonit şi înscăunat episcop de Râmnicu-Vâlcea, dovedindu-şi şi acolo calităţile de bun păstor duhovnicesc şi om de carte, tipărind în mai puţin de trei ani 9 cărţi, între care cea mai importantă carte de apologetică, *Tomul bucuriei*, având aproape 800 de pagini, cuprinde cinci lucrări polemice împotriva rătăcirilor apusenilor, care încercau să dezbine Ortodoxia în Ţările Române (mai ales în Ardeal) şi în Răsăritul creştin. S-a preocupat şi de restaurarea, zugrăvirea şi sfinţirea multor biserici precum şi a mănăstirilor Strehaia, Surpatele, Cozia, Govora (unde a şi rămas zugrăvit în frescă chipul marelui ierarh). În această perioadă Sfântul Antim a început seria unor tipărituri româneşti, menite să ducă la generalizarea limbii naţionale în Biserică. Astfel, în 1706, a tipărit *Molitvenicul*, prima ediţie românească în Muntenia, traducerea din limba greacă aparţinându-i. La 22 februarie 1708, în Duminica Ortodoxiei, a fost înscăunat mitropolit al Ţării Româneşti. Îndată după înscăunare, Antim a mutat tipografia de la Râmnic la Târgovişte, unde a imprimat alte 18 cărţi, dintre care 11 în româneşte. În anul 1713 a tipărit *Liturghierul*, integral în româneşte, consfinţind biruinţa limbii române în cultul Bisericii. Cea mai valoroasă operă literară a mitropo-

litului Antim Ivireanul o constituie *Didahiile* sale. Sunt 28 de predici rostite în cursul arhipăstoririi sale la diferite sărbători împărăteşti, ale Maicii Domnului şi ale Sfinţilor, la care se adaugă şapte cuvântări ocazionale, la anumite evenimente importante. Mitropolitul Antim a desfăşurat o bogată activitate tipografică, publicând în total 64 de cărţi, 39 fiind lucrate cu mâna sa, iar 21 în limba română. Multe dintre cărţi au fost pregătite pentru tipar de el însuşi şi au fost împodobite cu gravuri în lemn şi ornamente tipografice felurite. Sfântul a tipărit cărţile pe care le-a considerat cele mai de folos preoţilor şi credincioşilor, şi le-a diortosit pe înţelesul tuturor, în limba vorbită a poporului, limbă pe care el a îmbogăţit-o şi a înfrumuseţat-o, devenind astfel unul dintre întemeietorii limbii literare şi liturgice româneşti. Începută în primăvara anului 1713, Mănăstirea *Tuturor Sfinţilor*, construită în Bucureşti în urma unei descoperiri dumnezeieşti la iniţiativa şi după planurile Sfântului Mitropolitul Antim Ivireanul, reprezintă o bijuterie a stilului arhitectonic brâncovenesc şi poartă cu adevărat pecetea sufletească a ctitorului ei. Prin *Aşezământul* (regulamentul), pe care l-a lăsat vieţuitorilor acestui sfânt lăcaş, mitropolitul Antim le cerea să-şi împlinească menirea cât mai deplin, potrivit poruncilor evanghelice, spre folosul şi mântuirea credincioşilor, spre ajutorarea celor lipsiţi şi spre mângâierea celor întristaţi. Nicio altă personalitate, în vremea aceea, nu s-a aplecat cu atâta hotărâre şi curaj, cu atâta dragoste şi înţelegere spre cei săraci şi uitaţi. Bun patriot şi luptător împotriva asupririi turceşti, care instalase regimul fanariot în Ţara Românească, mitropolitul Antim a fost arestat, în martie 1716, şi a îndurat umilinţe şi chinuri în temniţele domneşti, răstimp în care a fost caterisit pe nedrept de Patriarhia Ecumenică şi condamnat de către sultan la închisoare pe viaţă în Mănăstirea *Sfânta Ecaterina* de pe Muntele Sinai. Deşi era demn şi dârz cu sufletul, Sfântul Antim purta în trup povara bătrâneţii, având peste 70 ani, dar şi a nevoinţelor de fiecare zi şi a bolilor. Pe drum, însă, după cum mărturisesc unii cronicari ai vremii, în ultimele zile ale lunii septembrie, ostaşii turci l-au omorât şi i-au aruncat trupul în apele râului Tungia, lângă Adrianopol (Edirne, în Turcia de astăzi). Prin faptele şi darurile sale deosebite, prin smerenia sa, prin dragostea de Biserică şi de semeni, prin îndemnurile la pocăinţă, Sfântul Antim a luminat viaţa duhovnicească a vremii sale. Abia în anul 1966, la cererea Patriarhului Justinian al României, Patriarhia Ecumenică a ridicat caterisirea ce fusese aruncată în mod nedrept asupra Sfântului Antim. Mai târziu, în anul 1992, prin hotărârea Sfântului Sinod al Bisericii Ortodoxe Române, mitropolitul Antim Ivireanul a fost trecut în calendar, ca Sfânt Ierarh Martir, rânduindu-se ca zi de pomenire 27 septembrie.

Pentru rugăciunile lui, Hristoase Dumnezeule, miluieşte-ne pe noi. Amin.

Cântarea a 7-a

Irmos: *N-au slujit făpturii...*

Cuviincios la chip şi înalt în cuvânt, smerit cu viaţa şi tare în credinţă te-ai arătat, Părinte Antim, slujind lui Dumnezeu. Iar acum, cu Îngerii în ceruri fiind, cânţi: Dumnezeul părinţilor noştri, binecuvântat eşti!

Izvoare mai dulci decât mierea ne reverşi şi acum, prin cuvintele tale. Că din apa cea vie a lui Hristos te-ai adăpat şi de cele cereşti te bucuri, cântând: Dumnezeul părinţilor noştri, binecuvântat eşti!

Slavă...

Treime Sfântă, Unime întreit strălucitoare, de o fiinţă, Părinte Atotţiitorule şi Fiule Atoatefăcător şi Duhule Sfinte Care pe toate le plineşti, pe Tine Te lăudăm: Dumnezeul părinţilor noştri, binecuvântat eşti!

Şi acum..., a Născătoarei de Dumnezeu:

Ceea ce eşti plină de har, Preacurată Fecioară, izbăveşte din toate nevoile pe cei ce cu dragoste te cinstesc pe tine şi cântă: Dumnezeul părinţilor noştri, binecuvântat eşti!

Cântarea a 8-a

Irmos: *Pe tinerii cei binecredincioşi...*

Povăţuitor al tainelor celor mai presus de minte, slujitor al celor sfinte şi cereşti fiind, Părinte, ca un credincios arhiereu cere iertare de păcate pentru cei ce te cinstesc şi zic: Să binecuvinteze toată făptura pe Domnul şi să-L preaînalţe întru toţi vecii.

De lumina cea neapropiată fiind luminat, Sfinte, lumină în suflete reverşi cu mijlocirea ta, risipind întunericul ispitelor şi strălucind cu raze de veselie inimile celor necăjiţi, care cântă: Să binecuvinteze toată făptura pe Domnul şi să-L preaînalţe întru toţi vecii.

Binecuvântăm pe Tatăl, pe Fiul şi pe Sfântul Duh, Domnul.

Urmând învăţăturilor părinteşti, mărturisim dreapta credinţă lăudând cu cucernicie Treimea cea dumnezeiască şi cântând: Să binecuvinteze toată făptura pe Domnul şi să-L preaînalţe întru toţi vecii.

Şi acum..., a Născătoarei de Dumnezeu:

Rugul cel de demult, care nemistuit ardea în muntele Sinai, mai înainte a vestit taina naşterii tale celei minunate. Că focul Dumnezeirii întreagă te-a cuprins şi nu te-a vătămat. Pentru aceasta, Maică şi Fecioară, te lăudăm întru toţi vecii.

Cântarea a 9-a

Irmos: *Tot neamul pământesc...*

Podoaba Iviriei şi a României, lauda ierarhilor şi împreună locuitorule cu Îngerii, Sfinte Părinte Antim, cu ale tale rugă-

ciuni învredniceşte de lumina cea neînserată pe cei ce săvârşesc acum cu bucurie pomenirea ta cea de lumină purtătoare.

Cu milostenia şi blândeţea te-ai înveşmântat, Părinte, şi cu mucenicie te-ai săvârşit din viaţa aceasta, mutându-te în lăcaşurile dumnezeieşti. Roagă-te, dar, cu stăruinţă Domnului Hristos Căruia ai urmat, să ne dăruiască pace şi mântuire.

Slavă...

Pe Cuvântul Cel împreună cu Tatăl Cel fără de început şi de o fiinţă cu Duhul cel dumnezeiesc L-ai mărturisit, Sfinte Ierarhe, şi Lui ai fost vrednic slujitor până la moarte. Iar acum lângă tronul Treimii stând, mijloceşte şi pentru noi iertarea păcatelor.

Şi acum..., a Născătoarei de Dumnezeu:

Minune preaslăvită este naşterea ta, dumnezeiască Mireasă, că pântecele tău mai cuprinzător decât cerurile s-a arătat, încăpându-L în chip negrăit pe Dătătorul de viaţă, pe Care roagă-L, Stăpână, să miluiască pe cei ce te cinstesc pe tine.

LUMINÂNDA, glasul al 2-lea,
podobie: *Femei, auziţi...*

Pe Ierarhul Domnului cel plin de cereşti daruri, vas ales al Sfântului Duh, să-l cinstim noi, credincioşii. Că tuturor a strălucit cu înţelepciunea şi cu milostenia, ca un sfeşnic neîncetat aprins de dragostea lui Hristos (de două ori).

Slavă..., Şi acum...,
a Născătoarei de Dumnezeu, asemenea:

Fecioară Preacurată eşti şi Maică a lui Dumnezeu, ceea ce porţi întru tine, fără de ardere, focul cel fără de materie, precum rugul cel de demult, în care Dumnezeu vestea lui Moise mai înainte taina întrupării Sale.

LA LAUDE

Stihirile pe 4, glasul al 4-lea,
podobie: *Ca pe un viteaz...*

Pe plăcutul lui Dumnezeu, Mucenicul Ierarh Antim, ca pe un sălaş luminat de Duhul Sfânt şi lui Hristos următor deplin, acum îl cinstesc slăvit şi Biserica luptătoare de pe pământ, şi cea din cer, că acesta preabună călăuză s-a făcut spre dobândirea înţelepciunii celei cereşti (de două ori).

Împreună cu noi acum lăudaţi, îngereşti puteri şi voi, cete ale tuturor Sfinţilor, pe slujitorul lui Dumnezeu, Antim din Iviria, cel ce mult a pătimit în viaţa vremelnică şi a păstorit credincioşii din Ţara Românească, pentru care a dobândit împreună cu voi, în ceruri, slava veşnică.

În primejdii şi în dureri, fericite, nu te-ai mâhnit, cunoscând că precum aurul în cuptor e dovedită credinţa ta şi prin multe încercări se cuvine să intrăm în viaţa cea veşnică; deci, acum, primind de la Domnul cununa biruinţei, te-ai învrednicit în ceruri nepieritoarelor bucurii.

Slavă..., glasul al 8-lea:

Cu ce cântări de laudă vom împodobi noi, credincioşii, praznicul cel prealuminos al Sfântului Ierarh Antim? Că din pruncie ai fost ales de Dumnezeu, asemeni lui Iosif cel preafrumos, fiind scos din casa şi din pământul părinţilor săi şi vândut străinilor. Şi izbăvit fiind din robia celor fără de lege, robit ai fost de dragostea lui Hristos, slujind Bisericii Lui. Că Sfinţilor Apostoli urmând, asupra ta ai primit jugul păstoririi oilor celor cuvântătoare. Tuturor povăţuitor te-ai arătat, pildă preoţilor, călăuză monahilor, părinte al orfanilor şi miluitor al celor săraci şi suferinzi. Prin slujirea Jertfei celei fără de sânge, mijlocitor erai pentru turma ta, dar, la sfârşitul vieţii, pe tine însuţi te-ai adus lui Dumnezeu jertfă bineprimită. Iar acum, părtaş fiind al slavei veşnice, Sfinte Sfinţite Mucenice Antim, pe Hristos Dumnezeu roagă-L să mântuiască sufletele noastre.

Şi acum...

Stăpână, primeşte rugăciunile robilor tăi şi ne izbăveşte de toată nevoia şi necazul.

Doxologia Mare, Ecteniile şi Otpustul.

LA LITURGHIE

La Fericiri se pun 8 tropare din Canonul Ierarhului: Cântarea a treia pe patru şi Cântarea a şasea pe patru.

Prochimen, glasul 1 (*Psalm* 48: 3, 1)

Gura mea va grăi înţelepciune şi cugetul inimii mele pricepere.

Stih: Auziţi acestea toate neamurile, ascultaţi toţi cei ce locuiţi în lume.

APOSTOLUL

Din *Epistola către Evrei* a Sfântului Apostol Pavel, citire:

(13: 7–16)

Fraţilor, aduceţi-vă aminte de mai-marii voştri, care v-au grăit vouă cuvântul lui Dumnezeu; priviţi cu luare-aminte cum şi-au încheiat viaţa şi urmaţi-le credinţa. Iisus Hristos, ieri şi astăzi şi în veci, este Acelaşi. Nu vă lăsaţi furaţi de învăţăturile străine cele de multe feluri; ci bine este să vă întăriţi prin har inima voastră, nu cu mâncăruri, de la care n-au avut niciun folos cei ce au umblat cu ele. Avem altar, de la care nu au dreptul să mănânce cei ce slujesc

cortului. Într-adevăr, trupurile dobitoacelor – al căror sânge e adus de arhiereu, pentru împăcare, în Sfânta Sfintelor – sunt arse afară din tabără. Pentru aceea şi Iisus, ca să sfinţească poporul cu sângele Său, a pătimit în afara porţii. Aşadar, să ieşim la El afară din tabără, luând asupra noastră ocara Lui. Că nu avem aici cetate stătătoare, ci o căutăm pe cea care va să fie. Aşadar, prin El să aducem pururea lui Dumnezeu jertfă de laudă, adică rodul buzelor care preaslăvesc numele Lui. Iar facerea de bine şi întrajutorarea nu le daţi uitării; că astfel de jertfe sunt bine plăcute lui Dumnezeu.

Aliluia, glasul 1 (*Psalm* 36: 30, 31)

Stih 1: Gura dreptului va deprinde înţelepciunea şi limba lui va grăi judecată.

Stih 2: Legea Dumnezeului său în inima lui şi nu se vor poticni paşii lui.

EVANGHELIA

Din Sfânta *Evanghelie după Luca*, citire: (12: 32-40)

Zis-a Domnul: Nu te teme, turmă mică, pentru că Tatăl vostru a binevoit să vă dea vouă Împărăţia. Vindeţi averile voastre şi daţi milostenie; faceţi-vă pungi care nu se învechesc, comoară neîmpuţinată în ceruri, unde furul nu se apropie, nici molia nu o strică. Pentru că unde este comoara voastră, acolo va fi şi inima voastră. Să fie mijloacele voastre încinse şi făcliile voastre aprinse; fiţi asemenea oamenilor care aşteaptă pe stăpânul lor când se va întoarce de la nuntă, ca, venind şi bătând la uşă, îndată să-i deschidă. Fericite sunt slugile acelea pe care, venind stăpânul, le va afla veghind. Adevărat zic vouă că se va încinge şi le va pune la masă şi, apropiindu-se, le va sluji. Fie că va veni la straja a doua, fie că va veni la straja a treia, şi le va găsi aşa, fericite sunt acelea. Iar aceasta să ştiţi, că, de ar şti stăpânul casei în care ceas vine furul, ar veghea şi nu ar lăsa să i se spargă casa. Deci, şi voi fiţi gata, că, în ceasul în care nu gândiţi, Fiul Omului va veni.

CHINONICUL

Întru pomenire veşnică va fi dreptul. Aliluia (*Psalm* 111: 6).

TIPOGRAFIA CĂRŢILOR BISERICEŞTI
Intr. Miron Cristea nr. 6; sect. 4, 040162, Bucureşti
Telefon: 021.335.21.29; 3352128; Fax: 021.335.19.00
www.editurapatriarhiei.ro
editura@patriarhia.ro